

Bà Mẹ Quê

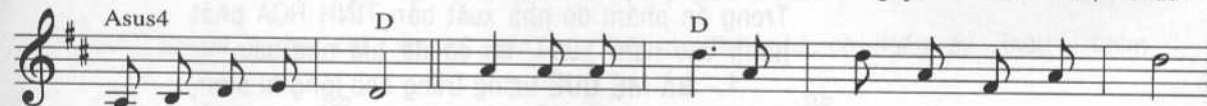
Êm ái



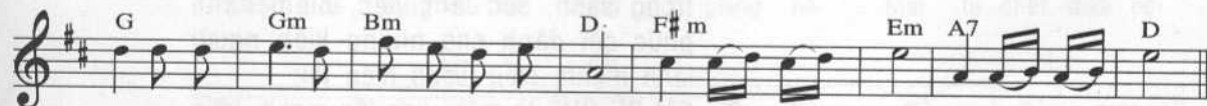
1. Vườn rau, vườn rau xanh ngắt một mầu Có đàn, có
2. Trời mưa, trời mưa ướt áo mẹ già. Mưa nhiều, mưa
3. Miệng khô, miệng khô nhớ bát nước đầy. Nhớ bà, nhớ



đàn gà con nường nấu. Mẹ quê, mẹ quê vất vả trăm chiều Nuôi đàn, nuôi
nhiều càng tươi bông lúa Trời soi, trời soi bốc khói sân nhà Nắng nhiều, nắng
bà mẹ quê xưa ấy. Mùa đông, mùa đông manh chiếu thân gầy Cháu bà, cháu



một đàn con chắt chiu. Bà bà mẹ quê! Gà gáy trên đầu ngọn tre
nhiều thì phơi lúa ra. Bà bà mẹ quê! Đêm sớm không nề hà chi
bà ngủ thiêu giấc say. Bà bà mẹ quê! Chân bước ra đời rồi xa.



Bà bà mẹ quê! Chợ sớm đi chưa thấy về? Chờ nụ cười son, và đồng quà ngon.
Bà bà mẹ quê! Ngày tháng không ao ước gì Nhỏ giọt mồ hôi, vì đời trẻ vui.
Bà bà mẹ quê! Từ lúc quê hương xoá nhà. Nhìn về miền quê, mà giọt lệ xa.

1953